

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II. Obedientiæ Prælatiſ exhibenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

verf. 3.

verf. 8. & 9.

g Roma. 1. 1.

13.

6

h 1. Reg. 2.

10.

i Job. 12. 18.

k 1. Reg. 3.

l Pfa. 93. 1.

lationibus, & d' spergam super vultum vestrum sterco solennitatum vestrarum, permittens vos in eis cōfundi, quia recessistis de via, & scandalizastis plerumque in lege: quia irritum fecistis pactum Leni, dicit Dominus exercituum. Propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis preceptis meis, & accepistis faciem in lege. hoc est, personarum acceptionem in vestris iudicijs habuistis. Omnia hæc verba sunt & minæ Dei in Sacerdotes antiquos, malè fungentes officijs suis; & feuerius adhuc nostri punientur, et quòd eorum defectas in ministerijs aded excellentibus multò grauiores sint. Quòd si permittit eos vexari & opprimi contributionibus, egestatibus, necessitatibus, & contemptibus; illorum est culpa, eò quòd g ministerium suum (vt ait Apostolus) non honorificent, illud exercentes cum ea dignitate, qua par est. Sententia est enim infallibilis, ab ipso met Deo Heli Sacerdoti, eiusque filijs, officium suum malè obeuntibus intimata h quicumque glorificauerit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles. Quòd re ipsa executus est cum illis Sacerdotibus, auferens illis & eorum successoribus summum Sacerdotium; ac proinde honorem illi debitum. Scriptum est enim, quòd Deus i balthem Regum dissoluit, & dicit Sacerdotes in glorios. Maiorem verò terrorem incutit modus, quo Deus iram suam in eo casu manifestauit, dicens: iuravi domui Heli, quòd non expietur iniquitas domus eius victimis & muneribus vsque in aeternum. Quis igitur non tremet, terribilem aded sententiam audiens? O Deus misericordiarum! si eas manifestas, parcendo peccatoribus; & sacrificia oblationesque eò tendunt, vt peccatorum remissionem obrineant; quid sibi vult, quòd nunc ais, quòd nullis victimis & muneribus vsque in aeternum hac iniquitas expiari possit? non est tamen mirum, quòd misericordia tua occludatur erga eum, qui abutitur eo, quòd est aliàs anthidotum ad eam impetrandam: huiusmodi enim peccata recta tendunt contra ea, quæ sunt ipsorum remedia; afficiunt enim iniuria ipsa Sacramenta, & Sacrificia; culpaque sua in venenum conuertunt, quòd aliàs theriaca fuisset, & anthidotum. Et quoniam Dominus noster est etiam i. Deus vltionum, permittit, vt qui aded irreuerenter Sacramentum & Sacrificium administrat, non sciat postea remedium ex eis accipere.

§. II. Obedientia Prelatis exhibenda.

NECCESSARIUM etiam est, vt Sacerdotes & Ecclesiastici in obedientia suis Episcopis & Prælatibus exhibenda eminere studeant, in rebus omnibus licitis & honestis, quas illi præscripserint cuique iuxta suum statum. Sic enim promissionem suam implebunt, Episcopo post ordines susceptos factam, cum ille vnique Sacerdotum dicit: Promittis mihi & successoribus meis reuerentiam & obedientiam; seu Pre-

lato

*lato tuo pro tempore existenti? & ipse respondit: Promitto. Quæ promissio est votum; quia fit Prælato, quatenus vices Dei gerit; & succedit voto illi obedientiæ, quod antiqui Clerici, qui erant Religiosi, edebant. Cum igitur illi velint ministros inferiores, & omnes, qui aliquo modo ipsis sunt subiecti, ipsis obedire: æquum omnino est, vt & ipsi suis superioribus perfectè obediant. Bona siquidem Ecclesiasticæ Reipublicæ constitutio in eo præcipuè consistit, vt & in Prælati imperandi rectitudo, & in subditis promptitudo obedientiæ resplendeat, iuxta illud Innocentij Papæ: *Integritas presidentium salus est subditorum; & ubi est incolumitas obedientia, ibi est sana forma doctrinæ.* Diuina enim prouidentia, quæ disponit omnia suauiter, per bonos Prælatos gubernat reliquos Sacerdotes & ministros, & per hos cæteros Sæculares. Quod insinuat Moyses cū benedicens Tribui Leui, dixit: *a Perfectio tua, & doctrina tua, à viro Sancto tuo.* Qui fuit ipsemet Moyses, per quem Deus eam cæteris Sacerdotibus ac Leuitis eiusdem tribus communicauit. Et in eundem modum perfectio & doctrina Ecclesiasticorum subditorum deducitur per eorum superiores, quod si non adsit docilitas, obediētia, ac debita subiectio: non obtinebunt illi hanc vtilitatem à Deo. Hanc eandem rationem seruat Deus cum Angelis, qui administratorij sunt salutis hominum: nam (vt S. Dionysius ait) inferiores Angeli accedunt ad superiores, vt ab eis instruantur circa Diuinas reuelationes; & res nouas, quas Deus præscribit; ac vult per maiores manifestari minoribus: qui gloriantur, quod sint valde prompti in exequendis, quæ ipsis committuntur. Quod confirmat idem Sanctus varijs exemplis, quæ Prophetæ referunt de Imperio quorundam Angelorum ad alios: & celeritate, qua illi obediēbant. Multò autem æquius est inter Ecclesiæ ministros esse hūc modū subordinationis: qua minores maioribus obediant, nō fidētes soli suæ prudētiæ, quæ valde est breuis & facillè falli potest; neq; sequentes impetum propriæ voluntatis quæ solet ad malum esse propensa.*

CUM autem inter homines semper sint multi defectus, nec Sacerdotes sint ab eis immunes: par est, hos suam docilitatem & obedientiam ostendere in acceptanda Prælatorum correptione, & in obediendo omnibus, quæ illi dixerint, ac præscripserint, ad impedienda & reparanda propria peccata: non contradicentes, nec pertinaciter resistentes: ne infelicitas aliqua, aut infortunium eis eueniat, sicut impijs illis Sacerdotibus, qui officio suo malè fugebantur. Et cum Pater, qui summus erat Sacerdos, eos moneret, noluerunt ei obedire: qua inobediētia ita sua scœlera obsignarunt, vt in eis perirent. Quod significat Scriptura dicens: *c non audierunt vocem Patris sui: quia voluit Dominus occidere eos.* hoc est: permisit Deus, vt ex malitia sua parenti non obtemperarent: quia voluit eorum peccata seuerius punire.

Tremant

c Miramur
D. 91.

a Dent. 33. 8

b 8. de cele-
sti Hierar-
chia.

Zach. 110.

Et c. 2. 3.

Ezech. 9.

Et c. 2.

Dan. 8. 15.

Apoc. 14. 15.

c 1. Reg. 2. 25

Epist. 3.
Referitur.
D. 38. c.
Nullus.

»

»

»

»

»

c Isai. 14.

c.

d Philip. 2.8

Tremant igitur Sacerdotes, & Ecclesiastici, qui facile in peccata labuntur: si moniti ab Episcopis, & visitatoribus suis non emendantur. Nam forte id erit signum, quod velit Deus ultimam de eis sumere vindictam: propterea enim hanc ipsis permittit inobedientiam, & repugnantiam. Non dedignentur doceri & moneri, si officijs suis satisfacere, & animas suas saluare velint. Audiant quid Clemens Papa grauissimis hisce verbis dixerit: Nullus Episcopus propter opprobrium senectutis, vel nobilitatem generis, à paruulis, vel minimis eruditis, si quid est utilitatis, aut utilitatis, inquirere negligat. Qui enim rebelliter uiuit, & discere, atque agere bona recusat, magis Diaboli quàm Christi membrum esse ostenditur, & potius infidelis, quam fidelis esse monstratur. Et quia in originali ipsi Epistola non additur: *Episcopus*, sed absolute ponitur: Nullus propter opprobrium, &c. intelligendus est Pontifex cum omnibus esse locutus, siue sit Episcopus, siue Sacerdos, siue Sæcularis. Nam nolle discere, nolle obedire, & alteri se subijcere proprium est Sathanæ: qui præ superbia voluit, c. *Solum suum super astra exaltare*, ut nullum agnosceret superiorem humiliare autem se & obedire, valde proprium est Christi Domini, d. qui *humiliauit semetipsum, factus obediens usque ad mortem*. Ac proinde qui gloriantur se esse Christianos, & ipsius Christi Ministros: honori sibi tribuere debent, quòd se alijs subijciant; quòd si qua ignorantia laborant: gaudere debent, quòd doceantur; & si in culpam aliquam sunt prolapsi: æquo animo accipere debent, quòd corripiantur.

CAPVT. XIII.

ALIQVAE RATIONES OB QUAS DEBENT SACERDOTES

quæcumque peccata, præcipue publica, euitare; & quomodo ea sint per penitentiam reparanda.

Homil. 43.
Imperf. referitur. D.
40. c. Multi.

»

»

»

»

»

XDICTIS IN SUPERIORIBVS CAPITIBVS facile intelligitur, quàm sit execrandum Sacerdotali dignitati vitâ coniungere improbâ: confunditur enim illa, & pudore afficitur cum tali ei comes accedit, cuius fœditate frustratur excelſe suæ dignitatis fructibus. Nã (vt ait S. Chrysoſtomus) multi Sacerdotes, & pauci Sacerdotes. Multi in nomine, & pauci in opere. videtur ergo fratres quomodo sedetis super cathedram: quia non cathedra facit Sacerdotem: sed Sacerdos cathedram; non locus sanctificat hominem, sed homo locum sanctificat. Non omnis Sacerdos Sanctus, sed qui Sanctus est, vocari potest Sacerdos. Qui bene sederit super cathedram, honorem accipit cathedræ; qui malè sederit, iniuriam faciet cathedræ. Ideo quæ malus

Sacerdos